

3/2023

Manttu

MAANTIEDE
HELSINGIN YLIOPISTOLLA
130v

Mantu 3/23

Suositteltu tarjoiluannos 1 lehti/pv

Ravintoarvot

per 1 lehti

Journalismia/
Josta luotettavaa

noin 40 sivua
noin 2 sivua

Päätoimittaja

Siiri Saloranta

Taittajat

Roope Vainio
Matias Heikkilä

Muu toimitus

Tia-Maria Liljeroos
Kerttu Mäcklin
Elias Hirvikoski
Siiri Kokkonen
Olli Rantamäki
Hilkka Pajukangas
Tatu Jentze
Aleksi Niskanen

Kansi

Roope Vainio

Varoitus: Lukemisen sivuvaikutuksiin saattaa kuulua esimerkiksi pahoinvointi ja närästys. Jos opiskelet kauppiksessa, ota välittömästi yhteyttä lääkäriin.

PAINO
aDigi Oy
Helsinki 2023
53. vuosikerta
Painos 30 kpl

YHTEYSTIEDOT
Maantieteen opiskelijat ry
Geotieteiden ja maantieteen osasto, PL 64
00014 Helsingin yliopisto
Maantieteenopiskelijat.fi

MAN TU

Tämä lehti saa HYY:n järjestölehtitukea. Maantieteen opiskelijat ry eli MaO merkittiin viralliseksi rekisteröidyksi yhdistykseksi keväällä 1971. MaO on yksi Helsingin yliopiston matemaattis-luonnontieteellisen tiedekunnan ainejärjestöistä. Kaikilla maantieteen opiskelijoilla on mahdollisuus liittyä järjestön jäseniksi. MaOn tarkoituksena on yhdistää ja aktivoida jäsenkuntaansa sekä edustaa heitä muualla yliopistollisessa organisaatiossa. MaO järjestää jäsenilleen yhteisiä tapahtumia, infotilaisuuksia, opintoretkiä, liikuntavuoroja ja juhlia. Ainejärjestön hallitus kokoontuu joka toinen viikko. MaO julkaisee ainejärjestölehti Mantua. Lehdessä julkaistut kirjoitukset eivät edusta Maantieteen opiskelijat ry:n virallista kantaa, vaan ovat kirjoittajien omia mielipiteitä.

4	Pääkirjoitus	18	Maantieteellistä mediaa
5	Nuija heiluu	20	Alumnipakina
6	Egea Annual congress	24	Mantu testaa
9	Nainen aseman edessä	27	Horoskoopit
11	La gazetta di mantu	29	Visa ja ristikko
14	Yliopisto on vallattu	30	Opintoasioita
16	Maantieteen laitos 110v	31	Shoutbox

Pääkirjoitus

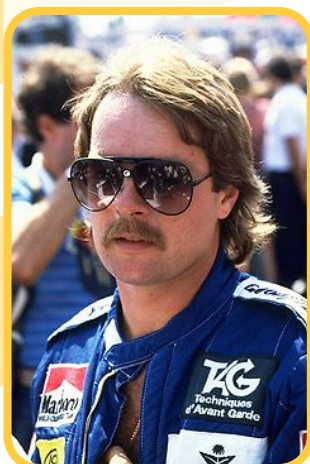
Mantu 3/23

Maantiedettä on nyt opetettu Helsingin yliopistossa 130 vuotta. Tässäkin Mantun numerossa pohditaan vähän mistä ollaan tulossa, ja minne ollaan menossa. Vaikka paljon huomiota herättänyt yliopistomme putoaminen Shanghai-rankingin 100 parhaan yliopiston joukosta nostatti monissa suurissa tunteita, niin yksittäisiä opintoaloja katsoessa meidän mantsamme on maailmanrankingissa sijalla 35, mikä on hullua, kun ajattelee, että maantiedettä opetetaan useissa sadoissa yliopistoissa! Hyvä me!

Kaikki ei tietenkään ole aina ruusuilla tanssimista. Tätä kirjoittaessa yliopisto on yhä vallattuna vastalauseena hallituksen leikkausaikeille, ja vastarintaliike on levinnyt myös muihin yliopistoihin, muutamiin lukioihin, sekä meille Kumpulaan. Aina välillä kuulee, kuinka opiskelijajärjestöt ovat nykyään liian poliittisia, mutta eipä se ole ensimmäinen kerta yliopiston historiassa kun se vallataan. Pienet muistuttelut opiskelijajärjestöjen kapinallisesta menneisyydestä lienee varsin hyvästä silloin tällöin. Etenkin jos sillä saadaan heräteltyä päättäjiä opiskelun, työnteon ja valmistumisen kiemuroihin. Olit sitten barrikadeilla nostattamassa kapinahenkeä tai sohvilla nostamassa koulutusohjelman opiskelutuloksia, toivottavasti syksy alkaa hyvin!

Tehokasta mutta myös nauruhermoja hellivää syksyä toivotellen,
Siiri
Päätoimittaja

Timo Rantala
maantieteilijä (kaupallistunut)

Kuin
kaksi
marjaa

Keke Rosberg
F1-Jumala

Juhlava tervehdys!

Maantieteilijät ovat tunnetusti visailun luvattua kansaa, joten tässä muutamia - ehkäpä Helgessä käyttöön pääseviä - knoppitietoja vuodelta 1893. 130 vuoden takaisessa maailmassa tapahtui muun muassa seuraavaa: New Yorkin pörssi romahti ja alkoi lama, dieselmoottori patentoitiin, Uusi-Seelanti myönsi naisille äänioikeuden ensimmäisenä valtiona maailmassa, Ranska riisti Norsunluurannikon siirtomaaksensa, Yhdysvaltain korkein oikeus julisti tomatin vihannekseksi ja muuan - ikävästi myös järjestöme nimeen aikoinaan liitetty - kiinalainen johtohahmo syntyi.

Samaan aikaan piskuisessa Suomen Helsingissä, Keisarillisessa Aleksanterin-Yliopistossa vakiintui maantiede vähitellen omaksi tieteenalaksi. Yliopiston konsistori luovutti päärakennuksesta maantieteen dosentti Ragnar Hultin keräämien opetusmateriaalien ja karttojen säilyttämistä varten huoneen, joka toimi laitoksen ensimmäisenä tilana. Ennen ensimmäisen professorin nimitystä ehti kulua yhdeksän vuotta. Myös opiskelijakunta oli valittavan erilaisista - vuoteen 1901 saakka naisopiskelijoiden oli annettava "vapautusta sukupuolestaan" päästykseen opiskelemaan.

Kirjoittaessani tätä on maailma onneksi muuttunut, mutta täynnä omia haasteitaan. Opiskelijamaailmassa syksy tuntuu toden teolla alkaneen. Fuksit ovat aloitelleet opintojaan jo kuukauden, ja tapahtumientäyteinen fuksisyksy on täydessä vauhdissaan lipuen kohti KJYRiä ja pikujouluja. Sekä Suomen poliittisessa ilmapiirissä että opiskelumaailmassa kuohuu - ja hieman MaOn sisälläkin, hyvä niin. Physicum vallattiin opiskelijoiden toimesta tiistaina 26. syyskuuta. Suomen hallituksen suunnittelemat leikkaukset opiskelijoiden toimeentuloon sekä KV-opiskelijoiden asemaa heikentävä maahanmuuttopolitiikka saavat ihmisiä liikkeelle korkeakouluilla ympäri Suomen. Opiskelijat luovat akatemian jatkumon, joten oikeuksiimme ja hyvinvointiimme panostaminen on kynnyskysymys tieteen kehityksen jatkumiselle.

Maantieteilijät ovat kautta aikansa olleet aktiivisia, maailmasta ja yhteisöistään kiinnostuneita, ja sitä tiedekin on - jatkuvaa uteliaisuutta eri ilmiöitä ja niiden yhtymäkohtia kohtaan. On 130 vuoden uteliaisuuden tulos, että nykyinen geotieteiden ja maantieteen osasto tekee monipuolista, maailmalla arvostettua maantieteellistä tutkimusta. On siis myös osastomme puolesta toivottava, ettei yliopiston rahoitukseen kohdistu enempää leikkauksia.

Maantieteellisiä linsejä tarvitaan jatkossa yhä enemmän; katsetta, joka näkee kokonaisuuksia, kyseenalaistaa ja kritisoi, on lempeä. Tarvitaan myös ääntä, joka keskustelee kunnioittaen. Kohotan symbolivälitteisen maljan 130-vuotiaalle laitoksellemme ja tuleville visojen, tapahtumien, vaikuttamisen, kehittymisen ja akateemisen menestyksen siivittämille vuosille.

Ylpeä maantieteilijä
Sarianna

EGEA Annual Congress 2023 - Austria 4.9-9.9.2023

EGEA:n viiden päivän mittainen vuosikongressi järjestettiin tänä vuonna Itävallassa, Attersee järven rannalla. Kongressiin osallistui 150 egealaista ympäri Eurooppaa ja Helsingin jaostosta kongressiin osallistui kaksi edustajaa.

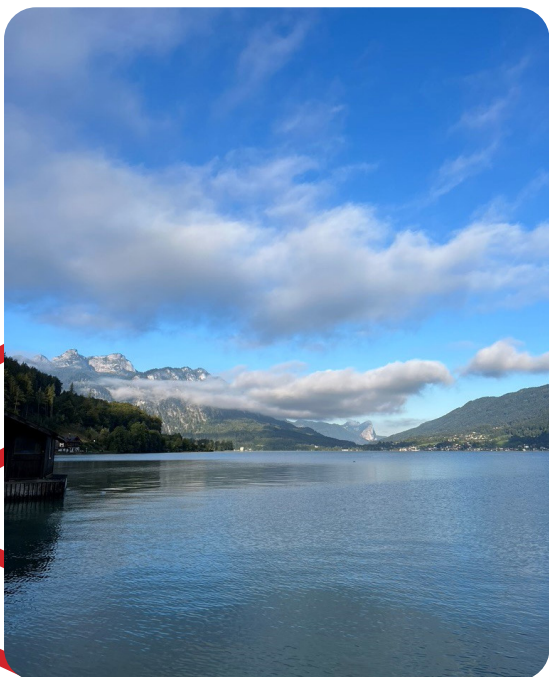
Ohjelmaa oli joka päivälle paljon. Päivisin kokoustettiin muun muassa General Assemblyssä, jossa keskusteltiin koko EGEA:a koskevista asioista sekä Regional Meetingissä, jossa keskityttiin Pohjoismaiden ja Baltian aluetta koskeviin päätöksiin. Kongressiin ohjelmaan sisältyi myös erilaisia työpajoja, valmennuksia sekä valinnainen ekskursio. Iltaisin juhlittiin yhdessä erilaisten teemojen puitteissa ja jaettiin omien maiden herkuja Cultural fairissa. Vaikka ohjattua ohjelmaa oli paljon, kerkesi välillä myös nauttia vapaa-ajasta esimerkiksi Atterseen rannalla uiden ja laiturilla makoillen sekä tietenkin tutustuen uusiin ihaniin ihmisiin.

Vuosikongressissa EGEA:n monet puolet tiivistyivät yhteen tapahtumaan - viralliset ja vähemmän viralliset kansainväliset suhteet, maantieteellisyys, matkustelun riemu, sekä ennen kaikkea maiden rajat ylittävä yhteisöllisyys. Viikko oli kokonaisuudessaan ikimuistoinen ja antoi mahdollisuuden tutustua mahtaviin uusiin ihmisiin sekä tarjosi valtavasti uusia kokemuksia ja ikimuistoisia hetkiä, joita voi sitten vanhana kiikkustuolissa muistella.

Päivitimme kongressista myös EGEA Helsingin Instagram-tilille, päivitykset kongressista löytyvät profiilin kohokohdista, jos et ole niitä jo nähnyt! Ota EGEA Helsingin Instagram seurantaan myös tulevien reissujen varalta ja lämpimästi tervetuloa mukaan toimintaan. See you somewhere in Europe!

- Kerttu ja Siiri

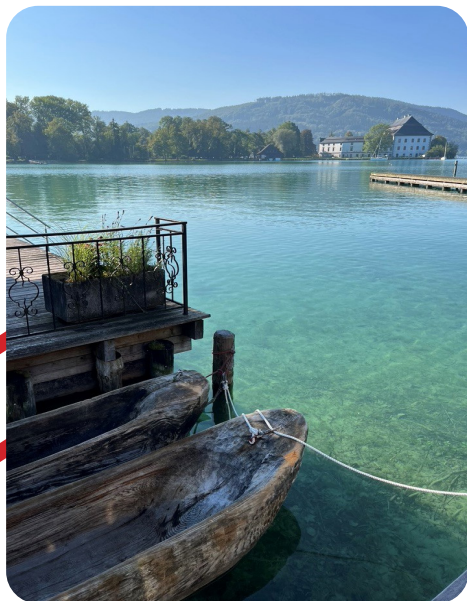

Aamumaisema Attersee-järvellä. Kongressi järjestettiin leirintäalueella, josta oli sadan metrin matka järven rannalle. Auringon ottaminen ja uiminen olivat suosittuja aktiviteetteja virallisen ohjelman väliajoilla.

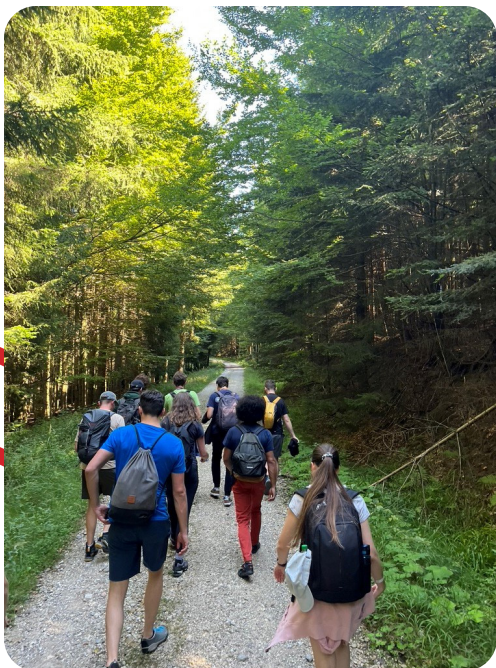
Arkeologisella ekskursiolla tutustuttiin läheisen Attersee-kylän alueelta löytyneisiin neoliittisten asumusten jäänteisiin. Paikallinen arkeologi oli kertomassa ekskursioon osallistuneille vedenalaisista tutkimuksistaan, sekä alueella tehdyistä muinaishistoriallisista löydöistä.

Kuvassa muinaisten veneiden jäljennöksiä upeassa Atterseen maisemassa.

Hieno muinainen (kahvi)kuppi.

Arkeologinen ekskursio jatkui lyhyen junamatkan ja metsätaipaleen kautta paikalliselle näkötornille.

Maisema näkötornilta oli upea! Kaukana erottuvat pohjoiset Alpit.

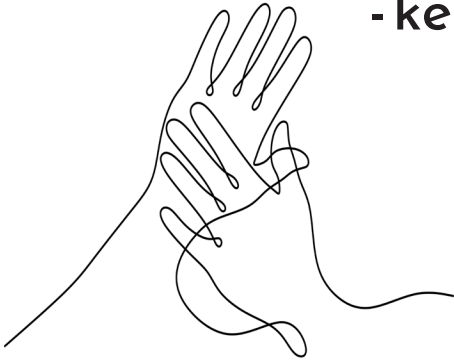

Kongressissa tarjottujen työpajojen kirjo oli laaja; valittavissa oli sekä maantieteellisiin ilmiöihin perehtyviä projekteja, että yleishyödyllisiä taitoja vahvistavia harjoituksia. Kuvassa on käynnissä "Stress less, live more" -työpaja leirintäalueen pihanurmella (josta tarkkasilmäiset voivat löytää myös allekirjoittaneet elämässä enemmän).

Helsinki edustettuna

Nainen aseman edessä -kesäkuiset kohtaamisemme

"Hei, mä olen opiskelija ja mulla on ollut ongelmia opintotuen kanssa. Olisko sulla heittäähän vähän rahaa?" Vuorosanasi olivat aina samat. Olit varmaankin harjoitellut niitä moneen otteeseen. Toistanut niitä peilin edessä tai julkisessa vessassa istuessasi. Esitykseesi kuului näennäinen rauhallisuus, mutta kuulin värinän äänessäsi. Sävyysi oli verhotun vaativa ja turhautunut. Ilmeesi oli peittyneen ystävällinen samalla kun suupielesi kiristivät.

Kohtasin sinut monesti matkalla töihin, ja monesti pysähdyin vaihtamaan saman keskustelun kanssasi: olen itsekkin opiskelija ja rahani ovat äärimmäisen tiukilla. Ja se oli totta, ei tekaistu vale tilanteesta pois pääsemiseksi. Meitä erotti se, että minulla oli tieto tulevasta ja tuki-verkko, jonka varaan laskeutua. Sinun verkkosi oli ollut yhteiskunta, mutta kohtaamisiemme perusteella sen rakenteetkaan eivät enää pitäneet pystyssä. Elin luottokortin varassa ja sain syyttää siitä pääosin vain itseäni. Olin ostanut kalliit uudet silmälasit ja takin aiemmin keväällä. Minulla oli varaa olla hetken ajattelematta rahaa. Minulla oli varaa unohtaa toimeentulo. Minulla oli varaa tuhlata ja jatkaa eteenpäin. Sinulla ei ollut varaa enää muuhun kuin pinnalla pysymiseen.

Kävelit joka aamu apajillesi altistaen itsesi katujen kylmille katseille. Sinulla oli suuri vaatimus saada jotain; oli se sitten ruokaa, huumeita tai kuukautissiteitä. Vaatimus ylitti pelkosi. Vaikutit suorastaan päättäväiseltä ja rohkealta. Jokainen ohi kulkeva ihminen oli sinulle mahdollisuus myötätunnon puuskaan, jonka turvin sinnittelisit vielä yhden päivän.

Yritin käydä mielessäni läpi tahoja, joihin voisit vielä kääntyä. Ehdotin hakemaan ruoka-apua ja suojaa hätämajoituksesta, mutta ehdotukseni kaikuvat tyhjänä tuulussa. En syytä sinua siitä. Näen, että maailma on voinut pettää luottamuksesi niin syvästi ja niin monesti, ettei yhteiskunnan hädin tuskin saatavilla oleva apu ole muuta kuin naurettavuus sinulle. Miten apua voisi edes yrittää hakea, jos siihen ei usko - jos ei usko koko järjestelmään. Näin silti toivoa siinä, miten osan sinusta täytyi uskoa, että joltain ohikulkijalta on mahdollista saada apua, tai edes myötätunnon tuulahdus. Tai sitten sinulla ei vain ollut mitään menetettävää.

Niin mietin sitäkin, miksi valitsit kerta toisensa jälkeen minut kadulla lipuvasta massasta. Et muistanut kasvo-

jani kertaakaan. Johtuiko se siitä, että olin sinulle mieluinen kohde, vai siitä että aineille altistunut mielesi ei sumussa yksinkertaisesti muistanut kasvojani. Haluan silti ajatella, että näit minussa nuoren naisen, ehkä jollain tapaa vertaisen, jolta heruisi ymmärrystä. Mutta en usko, että välillämme olisi missään vaiheessa ollut todellista ymmärrystä, ei ennen kuin tietäisin mistä todella tulet.

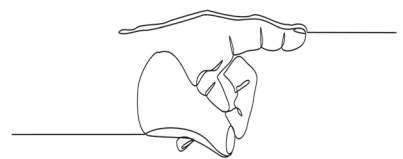
Heinäkuun puolella töihin kipittäessäni lompakkoni pohja ei ollut enää tyhjä. En tiedä oliko se merkki jostakin, mutta et enää ilmestynyt matkani varrelle. En enää huomannut laahustavaa kehoasi Ateneumin pihan lehmusten varjosta. Toiveikkaissa mielikuvissani olit ottanut ensimmäisen kaukojunan, joka oli eteesi sattunut ja valinnut uuden suunnan. Halusin, että olit löytänyt jonkin ihmeen kautta voimaa aloittaa alusta, löytänyt paikan jossa pärjätä.

Ensimmäisillä kerroilla, kun kohtasimme, oloni oli epä-mukava. Olin epäluuloinen aikeitasi kohtaan ja jännitin reaktiotasi kieltäytymiseeni. Et ollut koskaan erityisen kohtelias, mutta huonosti et minua koskaan kohdellut. Sen jälkeen kun katosit, huomasin ajattelevani sinua ja kaupungin kovuutta. Sinusta oli tullut osa arkeani, sillä vähintäänkin alitajuisesti etsin sinua katseellani aina aseman edestä kulkiessani. Tunnistin huolen kasvavan rinnassani, mutta se häveni viikkojen kuluessa.

Siinä on jotain mielipuolista, että noina alkukesän päivinä, jos sanoihisi on uskominen, olimme molemmat nuoria opiskelijanaisia päärautatieaseman edessä rahattomina. Miten erilaiselta maailmamme näyttävätkään maailman onnellisimmassa valtiossa; sosiaaliturvan luvatussa maassa.

Laitapuolen kulkijoiksi teitä sanotaan. Tuleeko sana siitä, miten silmäilit ohikulkijoita tien sivussa etsien sopivaa käden ojentajaa. Mutta katsoiko kukaan sinua ensin? Ojensiko kukaan kättä sinua kohden? Huumeiden käyttäjät, kerjäläiset ja kodittomat lipuvat ihmismassojen näkökenttien laidoille. Heidät pienennetään kaupunkitilan irrakkeiksi, jotka siivotaan kaduilta. Kaupunkitilaa ei ole tehty teille, mutta tänne te kasaudutte, kun kaupungin massat antavat mahdollisuuden olla välittämättä. Tämä kaupunki on rakennettu veronmaksajille, työssäkäyville, sijoittajille ja yrityksille. En voi edes kuvitella juurettomuutta, jonka kadut ovat sinussa saaneet aikaan. Mitä on ihminen ilman tilaa?

Tunnen syyllisyyttä siitä, että myötätuntoni heräsi todella vasta kun olit hävinnyt. Jokainen ihminen ansaitsee tulla nähdyksi. Toivon, että sinut nähdään, ja me näemme vielä.

REIPPAILIJALÖÖPIT

LA GAZETTA DI MANTU

FLUNKYN UUSI

SUKUPOLVI LUPAAVA

- "Vanhukset paikoittain aivan pulassa"

Fuksiaisten Reippailijarastilla pelattiin totuttuun tapaan mantsalaisen suosikki ulkopeliä eli flunkya. Upeat fuksijoukkueet haastoivat toden teolla kokeneemmat flunky sankarit ja pistivät oranssipaidat aivan puun ja kuoren väliin. Nimettömien lähteiden mukaan vilppikonsteilta ei säästyty.

SARJAPELIT JATKUVAT KUMPULASSA

Keväällä Reippailijat saivat lähes musertavan tiedon sarjapelien siirtymisestä Otaniemeen. Tämä olisi romuttanut täysin oranssi paitojen kunnioitetun ja jopa pelätyn fanikulttuurin sekä mahdollisesti pelaajamäärät, koska matka Otaniemeen on valtava. Syksyn laskeutuessa Reippailijat saivat kuitenkin ilouutisen sarjapelien jatkumisesta Kumpulassa, joten JJE -huudot kajaavat jälleen lähellä koti kampusta.

FUKSIPESIKSESTÄ EI PUUTTUNUT DRAAMAA

- "Nyt napsahti"

Jokasyksyinen fuksipesis Annalan hiekkapyhätöllä tarjosi jännittäviä juonenkäänteitä sekä kentällä, että sen ulkopuolella. Molempien, oranssipaitaisten vanhusten ja reippaiden fuksin joukkueilla oli hieman tahmea alku sisäpelissä, eikä juoksuilla päästy juurikaan juhlimaan. Käsien ja jalkojen lämmitessä loistavia lyöntejä ja sähköitä juoksuja alettiin kuitenkin näkemään molemmilta puolilta. Vanhuus ei kuitenkaan tule yksin, koska vauhdikas kotipesään juoksu verotti yhtä oranssipaitaa reisilihaksen revähdyksen muodossa. Juoksu ei kuitenkaan mennyt kankkulan kaivoon vanhusten voittaessa trillerimäisen pelin 2-0.

JACKPOT VOITTO RUTTOPUISTOSSA

- "Säkissä kahen viikon safkat"

Fuksiislauantain flunky-tölkki-jackpotin voitti onnekas ohikulkija kello 17:38. Jackpot sisälsi lähes koko päivältä flunkysta jääneet tölkit. Potti ei tullut helpolla, koska sen ansaitakseen osallistujan täytyi kaataa tölkeistä tehty pyramidi jättäen maksimissaan 5 tölkkiä pystyyn. Voittaja ei tästä ollut moksiskaan vaan tuhosi pinon jättäen vain yhden tölkin pystyyn. Onnitelut vielä voittajalle ja löysiä ranteita tulevaisuudessakin!

REIPPAILIJOIDEN KESÄ AIVAN TÄYSI PANNUKAKKU

"PELAAJAT RAPAKUNNOSSA"

MISSÄ REIPPAILIJAT?

Reippailijoiden fysiikkatreenit kesällä ammottivat tyhjyyttään eikä lenkkitossuja turhaan kullutettu. Toimituksesta yritettiin saada kiinni oranssipaitoja kommentoimaan asiaa siinä kuitenkaan onnistumatta. Riittääkö Reippailijoiden kesätävyys, kunto ja sinnikkyys kevään tärkeiden pudotuspelien loppuminuuteilla?

REIPPAILIJALÖÖPPIEN AVOIN HAKEMUS:

Löytyykö sinulta vetreät jalat, iloinen mieli tai onko reippailija henkisyys veressäsi? Omistatko hikipannan tai onnistuuko sinulta kartan luku? Jos edes joku yllä olevista kohdista täppää niin olet varmasti täydellinen tehtävään!

Reippailijoilla on siis hakusessa uusi lenkien vetäjä. Joku joka haluaisi viedä porukkaa ulkoilemaan pururadalle tai kävelytielle. Homma ei ole monimutkainen ja hoituu varmasti niin fuksilta kuin myös vanhukselta, jos yhtään vaan lenkkeily kiinnostaa. Ota meihin liikuntavastaaviin yhteyttä ja jutellaan asiasta lisää ;)

Kuva 1. Päärakennus on vallattu

YLIOPISTO ON VALLATTU

19.9.2023 Helsingin Sanomat julkaisi hämentävän otsikon: "Yliopisto on vallattu". Mitä ihmettä? Joukko opiskelijoita on leirytnyt päärakennuksen aulaan protestina Petteri Orpon hallituksen leikkaustoimia vastaan. Lisäksi kritiikin alla on kansainvälisten opiskelijoiden aseman heikentäminen. Yliopiston rehtori Sari Lindblom riensi piakkoin paikalle puhumaan opiskelijoille, ja mielenosoittajat ovat ainakin toistaiseksi saaneet oleilla yliopiston tiloissa. Häiriötä ei ole aiheutunut; opiskelijat ja henkilökunta ovat päässeet kulkemaan vapaasti luennoilleen päärakennuksella.

Seuraavana päivänä myös Taideyliopisto, Turun yliopisto ja Åbo Akademi vallattiin. Lisäksi joukkoon on liittynyt myös muutama lukio. Sosiaalisessa mediassa onkin ahkerasti kutsuttu opiskelijoita mukaan osoittamaan mieltään viime päivinä. Opiskelijat leikkauksia vastaan -ryhmittymän Instagram-tilillä on kattavat ohjeet niille, jotka haluavat järjestää valtauksen omalla opinahjollaan. Seuraavina päivinä valtauksen liittyi useita muita tahoja, kuten Metropolia, Haaga-He

lia, Tampere, Jyväskylä, Oulu, Rovaniemi sekä monia muita. Valtausten tarkoituksena onkin kerätä mediahuomiota asialle, sekä saada yliopistot reagoimaan ja ottamaan kantaa. Helsingin yliopisto ja muut yliopistot ovat vahvoja, poliittisia(kin) instituutioita, joiden ulostuloilla on valtaa suomalaisessa mediakentässä.

26.9.2023 Kumpula vallattiin. Aamusta asti Physicumissa on vellonut teltti- ja makuupussimeri. Valtauksen organisoijana on Limes ry mustine lippuineen. Myös Matlu ry on mukana. Jo lounasaikaan varadekaanit kiirehtivät keskustelemaan valtaajien kanssa, ja muita järjestöjä liittyi mukaan. MaO:n sisällä valtaus on tosin aiheuttanut pientä skismaa. Lukuisten aulassa olevien sohvien seassa ei suinkaan ollut MaO:n sohvia. MaO:n hallituksen tulkittua sääntöjämme niin, että MaO:n ollessa poliittisesti sitoutumaton yhdistys MaO:n ei ole yhdistyksenä sopivaa osallistua valtauksen, vaikka MaO tukeekin valtauksen osallistuvia jäseniään. Tämä herätti antipatioita osassa MaOlaisista, ja niin sohvilla kuin Jodelissakin kuultiin kannanottoja hallituksen päätöstä vastaan (ja puolesta). Termistä "poliittinen sitoutumattomuus" on käyty paljon keskustelua. Kahden päivän

radiohiljaisuuden jälkeen MaO:n hallitus kuitenkin päätti, että MaO osallistuu järjestönä valtakukseen. Joiltain tahoilta on tullut spekulatiota, että syksyn myötä nähtäisiin vielä opiskelijoiden suurmielenosoituksia. Esimerkiksi Helsingin yliopiston ylioppilaskunta HYY tai jopa Suomen ylioppilaskuntien liitto SYL saattaisi masinoida vielä järjestäytyneemmän miekkarin. Toimitus seuraa tilannetta.

Mistä on kyse?

Hallitus aikoo jäädyttää opintorahan indeksikorotukset hallituskauden ajaksi. Se tarkoittaa sitä, että opintorahan taso jäädytetään tämän vuoden tasolle vuosiksi 2024-2027. Indeksikorotukset tarkoittavat sitä, että elinkustannusindeksiin sidotut etuudet tarkistetaan vuosittain indeksin mukaisesti. Mitä korkeampi inflaatio on, sitä korkeammat korotukset indeksiin sidottuihin etuuksiin tulee. Kyseessä on leikkaus opiskelijoiden ostovoimaan, sillä nämä korotukset jäävät siis nyt pois.

Vielä keväällä nykyinen pääministeri Petteri Orpo varmisteli Demokraatti-lehdelle, etteivät indeksijäädtykset tule koskemaan opiskelijoita. "Ei koske eläkkeitä, ei koulutusta eikä turvallisuutta." Orpo tarkensi opintotuen kuuluvan koulutukseen. Demokraatti.fi 10.2.2023

Aikuis-koulutustuki on tarkoitus lakkauttaa kokonaan syksyllä 2024.

Myös asumistukeen on tulossa leikkauksia. Opiskelijaruokakunnalla asumistuen lasketaan pienenevän keskimäärin 76 euroa. Lisäksi myös tämän tuen indeksikorotukset ollaan jäädyttämässä.

Kuva: Adile Sevimli / Ylioppilaslehti

Kuva 2: Valtaus on yltänyt kumpulaan

"Löysää göysiil!" kuuluivat huudot Pariisin kadulla, kun vallankumoukselliset nousivat vastarintaan.

Lähde: frendi kerto ja se kävi SYK:in

OLDEN MANTU

3/2023

50snt/kpl

Historian havinaa

Juttu on aikaisemmin julkaistu Terrassa 115:3 2003, © Jani Vuolteenaho

Helsingin yliopiston maantieteen laitos juhli 110 vuottaan

Pyöreitä vuosia täyttäneitä Helsingin yliopiston maantieteen laitosta juhlittiin lokakuun 17. päivänä vapaamuotoisessa hengessä. Juhlapaikkana oli laitoksen nykyinen kotiosoite Physicum-rakennus Kumpulankampusalueella ja päävastuu järjestelyistä maantieteen opiskelijoiden MaO ry:llä. Väkeä saapui paikalle lähes 300.

Avauksessaan laitoksen johtaja Paavo Talman kertoi maantieteestä ja opiskeluelämästä 1800-luvun lopulla, jolloin tieteenala oli vakiinnuttamassa asemaansa osana Helsingin yliopiston opetusta. Yliopiston konsistori luovutti vuonna 1893 päärakennuksen tiloista huoneen maantieteen dosentti Ragnar Hultin keräämien opetusmateriaalien, karttojen ja käsikirjaston säilyttämistä varten, joten alku oli varsin vaatimaton. Ensimmäinen professori Johan E. Rosberg astui virkaansa yhdeksän vuotta myöhemmin. Opiskelukin poikkesi paljon nykyisestä. Esimerkiksi kuu-

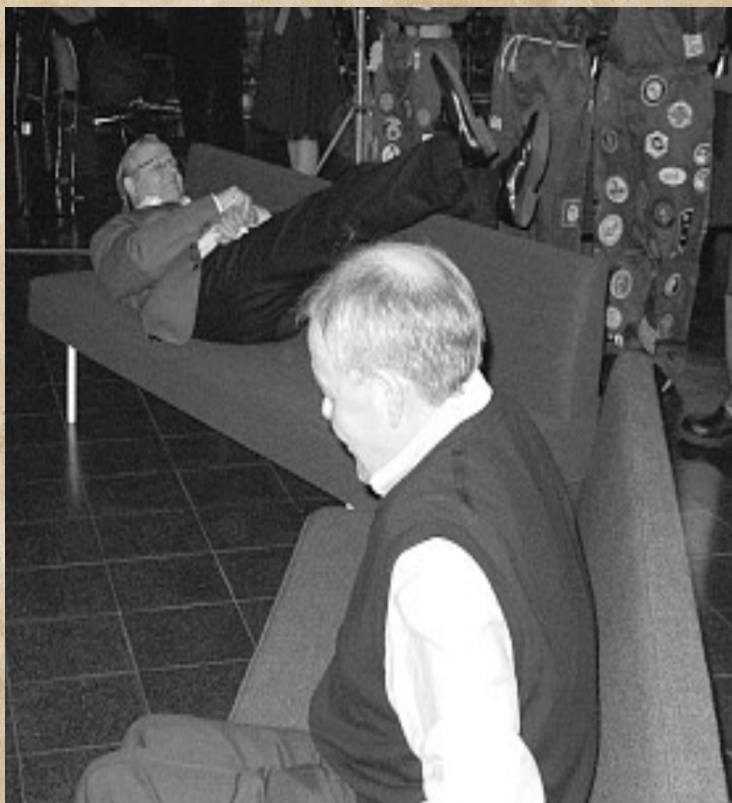
lustelut tapahtuivat usein professorin kotona, jossa läpäistyn kuu-
lustelun jälkeen "herra ylioppilas" saattoi saada ryyppyn punssia. Naisopiskelijoiden määrä yliopistossa kääntyi kasvuun vuonna 1901 – sitä ennen naisten oli täytynyt hakea erillistä "vapautusta sukupuolesta" opiskeluoikeuden saadakseen.

Omissa juhlapuheissaan Helsingin yliopiston tuore vararehtori Mauno Kosonen sekä MaO ry:n puheenjohtaja Laura Savolainen ja varapuheenjohtaja Cecilia Halsti korostivat laitoksella vallitsevaa yhteishenkeä. Tätä edusti mieleenpainuvalla tavalla laitoksen Porthaniassa olon aikana tärkeiksi yhdessäolon symboleiksi muodostuneiden Sohvien juhlallinen kantaminen sisään Physicumiin. Uusiin tiloihin muuttamiseen on liittynyt hankaluuksia, joista eräs oli kielto sijoittaa vanhoja huonekaluja rakennuksen aulatiloihin. Opiskelijoiden uutteran kamppailun tuloksena uudelleen verhoillut sohvot saivat viimein paikkansa maantieteilijäyhteisön keskeltä.

Illan runsasta ohjelmatarjontaa edustivat lisäksi vauhdikas geokabaree, maantieteellisen valokuvuskilpailun tulosten esittely, posterinäyttelyt, multimediaesitykset ekskursioilta sekä loppuillasta tanssia tahdittanut 12-henkinen orkesteri.

JANI VUOLTEENAHO

Kuvasteksti: Juhlatunnelmaa ja nostalgiaa Helsingin yliopiston maantieteen laitoksen 110-vuotisjuhlissa. Vararehtori Mauno Kosonen ja laitoksen johtaja Paavo Talman koeistuvat uudelleen verhoiltuja Sohvia. (Kuva: Niko Lipsanen, 10/2003).

Maantieteellistä mediaa

Syksyn pimenevien iltojen piristykseksi toimitus on koonnut erilaisia maantieteellisiä multimedioita, joiden parissa itse kukin voi viihtyä ja samalla kenties myös oppia jotain uutta. Oheisessa listauksessa on esitelty erilaisia tieteellisiä ja taiteellisia tuotoksia, joista jokaiselle löytyy toivottavasti jotakin. Antoisia mediankulutushetkiä!

Lehitorit kappelissa -podcast (2023)

Podcast tieteellisestä kirjoittamisesta on kenenkä muunkaan kuin omien yliopistonlehtoriemme Juho Luukkosen & Teemu T. Kempaisen luotsaama. 10-osaisen sarjan punainen lankana on tieteellisen kirjoittamisen ihanuudet ja kamaluudet, ja myös maalaiset ovat päässeet lähettämään kysymyksiä lehtoreille käsiteltäväksi. Tämä podi ei jätä ketään kylmäksi, ja myös uuden oppiminen on taattua!

Kuunneltavissa muun muassa Spotifyssa.

Iskelmien maantiede -podcast (2021-2023)

Millaisen kuvan vanhat iskelmät ovat antaneet maailmasta? Mitä laulut ovat väittäneet meille niistä maanosista, joista parin viime vuosikymmenen aikana on tullut eniten maahanmuuttajia Suomeen? Sarjassa pohditaan toistuvasti kuullun iskelmänrenkutuksen vaikutusta kuulijan maailmankuvaan. Millainen mielikuvia kaukaisista seuduista ja niiden asukkaista syntyy? Voisiko olla, että viaton iskelmämusiikki onkin opettanut suvaitsemattomuutta ja rasismia? Iskelmien maantieteen ensimmäinen tuotantokausi piirtää karttaa Afrikkaan ja Lähi-itään sijoittuvista lauluista ja tutkii, millaisen kurkistusluukun ne tarjoavat vieraisiin kulttuureihin. Sarjan toinen tuotantokausi jatkaa matkaa syvemmälle Aasiaan. Se kertoo, millaisina iskelmät esittävät Kiinan, Kaakkois-Aasian ja Japanin asukkaat, ja seilaa meren yli Havaijille ja Tahitille. Kuunneltavissa Yle Arenassa

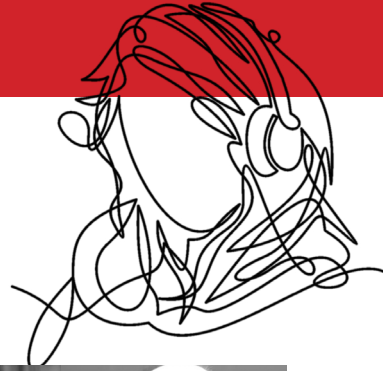
Uskomattomat ympäristöririkokset -dokumenttisarja (2023)

Uskomattomat ympäristöririkokset -sarja pureutuu Suomessa rehoittavaan piilorikollisuuden muotoon, ympäristörikollisuuteen. Dokumenttisarja käsittelee neljän ympäristörikoksen kautta koko Suomea koskevaa ilmiötä, jossa usein moniongelmaiset yritykset ovat järjestelmällisesti hakenneet taloudellista hyötyä piittaamattomilla ja ympäristöä tuhoavilla keinoilla. Haastatellaan yhdessä jaksoa myös yliopistonlehtoriämme Olli Ruthia.

Katsottavissa MTV Katsomossa

Veden matka -dokumenttielokuva (2015)

Kenian Taitavuoret ovat kuivan savannin keskellä kuin vesitornit. Ne luovuttavat keräämäänsä kosteuden vetenä mahdollistaen kaiken elämän ympäristössään. Sademetsä on monimutkainen ekosysteemi, jonka jokaisella osalla on merkitys. Ihmisen toimet uhkaavat muuttaa tätä järjestystä. Ne ovat aiheuttaneet niukkuutta veden saannissa. Alueella sijaitsee myös Helsingin yliopiston tutkimusasema ja dokumentin käsikirjoittajissa vilahuttaa yksinoikeutetusti tutkimusaseman johtaja, proffamme Petri Pellikka. Katsottavissa Yle Arenasta

Into the Ice -dokumenttielokuva (2022)

Ilmastotieteilijät ovat jo pitkään tutkineet Grönlannin hupenevaa jääpeitettä, mutta eivät ainoastaan sen ulkopuolelta. Elokuva vie katsojat henkeäsalpaavan kauniille ja vaaralliselle matkalle, joka ulottuu syvälle sulavan jäämassan sisään.

Katsottavissa Yle Arenassa

Lohi - Joki -dokumenttielokuva (1982)

Virtaava vesi on joelle ominaista. Kun virtaus loppuu, joki muuttuu järveksi tai kuivuneeksi joeksi. Lohet ja muut virtakutuiset vaeluskalat kärsivät kohtalokkaasti jokien rakentamisesta ja saastumisesta. Lohikantaa ylläpidetään mm. kalanistutuksilla. Jo yli 40 vuotta vanha dokumenttielokuva antaa perspektiiviä siihen, miten ajat ovat muuttuneet. Vai ovatko?

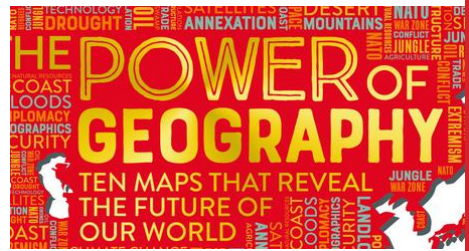
Katsottavissa Yle Arenassa

The Power of Geography -kirja (2021)

Lähes joka toisen maantieteilijän kirjajuhllystä löytyvän Prisoners of Geography (2015) -teoksen kirjoittaja Tim Marshall on koonnut kirjalle jatko-osan, tällä kertaa aiheenaan tämänhetkiset ja tulevaisuuden hotspot-alueet geopolitiikassa. Vaikka kirja on melko yleistajuinen, on Marshall saanut kehuja kyvystään olla yksinkertaistamatta monimutkaisia asioita.

Hinta Adlibriksessä 14,20 €

Juhlat metsässä -näyttely (2023)

Luonnontieteellisen keskusmuseo Luomuksen Eläintieteen yksikön kokoelmat muuttivat Pohjoiselle Rautatiekadulle vuonna 1923 ja se on samalla Luonnontieteellisen museon syntyhetki. Satavuotista historiaa juhlistetaan tänä vuonna monin tavoin, esimerkiksi Juhlat metsässä -näyttelyllä. Näyttely kertoo museon toiminnasta vuosikymmenten varrella ja monista juhlasankarille tärkeistä aiheista - kuten hyönteistutkimuksesta, lintu- ja lepakkoseurannoista, konservoinnista, eläintieteellisistä kokoelmista, digitoinnista ja museon näyttelytoiminnasta. Lisäksi mukana on osio, jossa mietitään, miten jokainen meistä voi vaikuttaa luonnon monimuotoisuuteen.

Opiskelijalippu 10 €, syksyn 2023 ilmaispäivät: 6.10., 3.11. ja 1.12. klo 10-17.

Tiedemuseo liekki avautuu (2023)

Kesästä 2023 alkaen Yliopistomuseon nimi on Tiedemuseo Liekki. Uusi nimi kokoaa yhteen museon vierailukohteet ja toiminnot: Museon osana toimivat Tiedemuseo Liekin observatorio ja Tiedemuseo Liekin piirustussali. Lokakuussa 2023 yliopiston päärakenuksessa avautuva ydinnäyttely Tieteen paloa valottaa, miten ja miksi Helsingin yliopisto on vaikuttanut Suomen kehitykseen ja miten yhteiskunnan muutos on näkynyt yliopiston historiassa. Ensimmäinen vaihtuva teemanäyttely avautuu samassa paikassa toukokuussa 2024.

Fabianinkatu 33, opiskelijalippu 0 €

TIEDEMUSEO

LIEKKI

Alumnilla on asiaa

Pyörän päällä maantieteilijän maailmassa

Pyöräilyn siis olen kotona on mottoni. Kun nousem satulaan, olen saman tien maantieteellisellä matkalla. Pyöräily on tarpeeksi hidasta matkantekoa. Tunnen tuokset, äänet, ilman kosteuden, tuulen, paahteen ja pakkasen. Sulaudun osaksi ympäristöä. Olen osa sitä. Pyöräily on tarpeeksi nopeaa matkantekoa, jotta yhden pidemmän matkan aikana voi sujuvasti kulkea ilmastovyöhykkeeltä toiselle. Vuoristossa voi saman päivän aikana polkaista monen ilmastovyöhykkeen läpi.

Pyörä on erinomainen tapa tutustua paitsi kaukaisiin seutuihin niin nimenomaan lähiympäristöön. On hämmästyttävää, kuinka paljon erilaisia maailmoja voidaan olla niin lähellä kotiseutua, ja ne löytää helpommin, kun liikkuu tarpeeksi hitaasti.

Maantieteellisen pyöräilytutkimusmatkani juuret juontuvat lapsuuteen. Sain kaikki kesät kirmata maaseudulla, vaikka asuin kaupungissa, kortteleissa, jossa jo 1970-luvulla monet kulttuurit elivät rinnakkain. Erilaiset ympäristöt tuntuivat kaikki luontevilta, ja niiden tutkailu juurikin pyörän satulasta oli jatkuvaa seikkailua. Pyöräily pienenä lapsena isompien serkkujen kanssa ensikerran pesäpallo-otteluun naapurikuntaan Ulvilaan avasi minulle aivan uuden ulottuvuuden.

Oma maailmani laajeni pyörän satulasta. Kaupungissa pystyin itsenäisesti tutkailemaan ensin lähikortteleita ja sitten etäisempiä ihmeellisiä alueita. 1970-luvulla esimerkiksi satamat olivat yllättävän avoimia ympäristöjä ja niiden ääniä ja tuoksua pääsi ihmettelemään ihan läheltä. Kaukokaipuun siemen löytyi laivojen kotisatami-nimistä. Uteliaisuus ajoi tutkimaan karttoja, mistä nämä laivat tulivatkaan.

Kun löytää karttojen maailman, ne vievät mennessään. Syvemmälle ja syvemmälle aivan outoihin ympäristöihin. Niitä pitää ryhtyä tutkimaan. Kortteleista vierasiin kaupunginosiin, naapurikaupunkiin. Metsiin, niityille, pelloille. Mitä kaikkea horisontin takaa voisikaan löytyä. Lapsuuden ensipyörämatka vei 12-vuotiaana Helsingistä Forssaan yli sata kilometriä ja seuraavana päivänä takaisin. Seuraavina kesinä reviiiri laajeni Satakuntaan Savonlinnaan ja Keuruulle ja 18-vuotiaana Ruotsiin.

Lähdin nuoruuden vaellusvuosille, ilman pyörää. Palasin kolme vuotta myöhemmin Italian, Pohjois-Afrikan ja Aasian kautta takaisin. Oli luontevaa pyrkiä yliopistoon lukemaan maantiedettä. Sivuainevalintani, italialainen filologia ja kehitysmaatutkimus, eivät olleet varsinaisia valttikortteja 1990-luvun laman työelämässä, mutta ne antoivat työkalut, joilla jäsentää maailmaa moniulotteisesti. Graduni tein Intian Keralan osavaltion naisten lukutaidosta, siitä miksi se on niin poikkeuksellisen korkea. Tuolloin ajatus, että kaiken kehityksen avain on maaseudun tyttöjen koulunkäynti, ei herättänyt Suomen medioissa mitään reaktiota.

Lama vei pitkäaikaistyöttömyyden kierteeseen. Työllistyäkseni en päässyt maantieteilijöiden jatkokurssitukseen, koska minulla ei ollut alan työkokemusta. Jumituin lähtöruutuun kiertämään kehää, kunnes työvoimakurssi sattui avaamaan oikea-aikaisen ikkunan Ylen Teksti-TV:hen 22 vuotta sitten. Sillä tiellä olen yhä, vaikka organisaatiot ovat myllertäneet ja teknologian kehityksen aallot ovat vyöryneet levottomasti.

Jonkin verran olen Teksti-TV:ssä onnistunut edistämään kartografista esitystä karkean pikseligrafiikan ehdoilla. Mutta maantieteilijän varsinainen esiin ponnahtaminen vaati sairastumisen nelikymppisenä ja siitä kuntoutumisen - pyöräilyä kautta. Löysin uudestaan nuoruuden tutkimusmatkani ensin kotiseuduilta sitten naapurimaakunnista. Revontulet loimusivat Tammelan kesätaivaalla, kun sain hullun idean lähteä polkemaan kaksikymppisen minän kotikylään Sisiliaan, ja jos pääsisin Sisiliaan, voisin laivalla ihan hyvin jatkaa Tunisian aavikoille.

Satelliittikartalta löytyi ihmeellinen läiskä, Chott el-Jeridin suolajärvi. Paikan päällä osoittautui, että "järvi" antoi vähän harhaan johtavan mielikuva. Reilusti yli 40-asteisen suolaisen aavikkopainanteen keskellä, kymmenien kilometrin päässä asutuksesta, oivalsin kulkevani olemassaoloni äärirajoilla. Eikä yöllinen ripulointi ollut eduksi.

Kokemus ajoi eteenpäin tutkailemaan pyöräilevän maantieteilijän silmin muitakin mantuja. Lähdin polkemaan Intiaan, Kaakkois-Asiaan, Jäämerelle, Islantiin, Andalusiin, Ukrainan kautta Istanbuliin ja lopulta Ladakhiin, Intian pikku-Tiibetiin Himalajalle. Nousin pyörällä 5300 metriä korkeaan Taglang Lan solaan. Ihmettelen sitä yhä itsekini. Nämä matkat avasivat matkakirjailijan sivu-uran. Olen päässyt kertomaan maista, historiasta, ihmisistä, maantieteellisistä erityispiirteistä, ja olen ottanut lukijani tutkimusmatkoille mukaan, myös teksti-tv-sivujen kautta.

Kolme ensimmäistä kirjaani olen lukenut äänikirjoiksi Yle Areenaan, josta ne ovat vapaasti kuunneltavissa. Äänen lukeminen syvensi suhdettani tekstiin ja sen jouhevaan juoksuun. Polkupyörällä Himalajalle -dokumenttielokuva on Yle Areenassa hamaan ajan tappiin. Pyörän päällä olen saanut vaeltaa maantieteilijän maailmassa.

Matti Rämö

Artikkelissa mainittu Himalaja-dokkari

<https://areena.yle.fi/1-3074036>

Matin äänikirja "Rengasrikkoja Saharassa"

<https://areena.yle.fi/podcastit/1-1535473>

Vuoristoaavikolla Ladakhissa
3500 metrissä

Makakit tutkimusretkellä (Keski-Intias
Madhya Pradeshin osavaltiossa)

MONGOLIA

CHINA

BHU.
BANG.

MYAN-
MAR

LAOS

THAI-
LAND

VIETNAM

CAM.

TAIWAN

Sea

South China
Sea

Philippine
Sea

Andaman
Sea

PHILIPPINES

BRUNEI

MALAYSIA

SING.

North Pacific
Ocean

INDONESIA

Sadekauden tulvat katkaisseet tien Kambodžassa.

Mantu testaa Lentokoneruoka

Lentokoneruoka. Ajatus, joka saa jotkut pelkäämään ja jotkut lipomaan huuliaan. Lentokoneruoka on kaukana fine-diningistä, mutta samalla se on symboli vauraudesta, sillä sitä tarjotaan yleisimmin vain kaukolennoilla. Tästä syystä se on myös yksi ympäristölle haitallisimmista aterioista, joita tulet koskaan nauttimaan. Tänään kuitenkin saimme hankittua aterioita suoraan Helsinki-Vantaan lentokentältä, nimeltämainitsettoman lentoyhtiön keittiöstä. Näin ollen säästimme luontoa ja mitavan osan Mantun vuosibudjettia.

Testaajat:

Tatu

Hiilijalanjälki: 26 MT

Yleensä matkustaa family-size-kokoisen karkkipussin kanssa, joten nälkä ei pääse yllättämään. Lentokoneruoka on aina syöty mukisematta, paitsi märät munakkaat.

Aleksi

Hiilijalanjälki: 25 MT

Vertailun mahdollistaja ja sisäpiirin mies Helsinki-Vantaalla. Lyhyemmällä lennoilla kallistun nestemäiseen ruokavalioon. Jos kuitenkin ateria kuuluu lipun hintaan, lupaan sitä myös maistaa.

Roope

Hiilijalanjälki: 33 MT

Mustikkamehu menee hyvin matkapahoinvointilääkkeen kanssa, jonka jälkeen kyllä aina maistaa ateria kuin ateria.

Arviointi suoritetaan akateemisesti tunnustetulla Jogiin86-asteikoilla (X/5). Arviointi kiteytyy 4 kulmakiven ympärille, jotka ovat presentaatio, haju, maku ja syöminen ahtaassa tilassa. Simuloimme lentokoneolosuhteita suorittamalla erillisen testin pöydän alla ja soittamalla lentokoneen huminaa. Maistelussa edetään lennon kulun mukaan järjestyksessä. Jokaista tuotetta paritetaan mustikkamehun kanssa, jotta testaus olisi mahdollisimman todenmukainen.

Tomato & Cheddar Cheese Frittata

Välipalaa muistuttava frittata ihastuttaa kultaisen kellertävällä ulkonäöllään, mutta hieman kostea juustoinen tuoksu pitää jalat vielä kiinni lentokoneen lattiassa. Maultaan frittata ei kuitenkaan maistu tomaatilta tai juustolta, vaan enemmänkin kinkkukiusaukselle. Tämä ei kuitenkaan haittaa, sillä tämä italialainen munakas menee hyvin alas mustikkamehun kera. Ahtaassa tilassa maku hieman parantuu ja syöminenkin on helppoa.

Presentaatio	Maku	Haju	Syöminen ahtaassa tilassa
3/5	2,5/5	2,5/5	3/5

Creamy Salmon Soup

Kun tillin tuoksu täyttää lentokoneen, se tarkoittaa, että on aika kermaiselle lohikeitolle. Presentaatio ei kuitenkaan ilahduta, sillä keiton värit ovat jääneet 1970-luvulle. Tämä pettymys ei kuitenkaan kestä kauaa, sillä keiton suolaisuus herättää, vaikka kyseessä olisikin pitemmän matkan lento. Jos onnistuu pääsemään suolaisuuden ohi, saattaa maistaa myös mustapippurin vienot nuotit, sekä Norjassa viljellyn lohen. Liemen paksuus takaa sen, että keittoa on helppo syödä ahtaassa, ilman, että sitä roiskuu. Pieni huikka mustikkamehua ja loppulento sujuu hymyssä suin.

Presentaatio	Maku	Haju	Syöminen ahtaassa tilassa
1,5/5	3,5/5	3/5	4/5

Asparagus Souffle

Seuraavaksi vuorossa on “parsi kohokas”, jonka nimi saattaa hämätä, sillä samasta paketista löytyy sienikas-tike. Tämä aterian presentaatio on suorastaan taidonnäyte. Näin monen asian mahdolluttaminen pieneen astiaan pitäisi olla mahdotonta. Ulkonäkö ei kuitenkaan pelasta, sillä ateria tuoksuu lentokoneruonan stereotypialta. Suutuntu-ma on jännittävä. Kohokas on erittäin vetinen ja sienistä tirskuu tölkineste ulos puraistessa. Punainen kastike, paprika ja mustikkamehu ovat aterian kohokohtia, mutta edes niistä ei ole pelastamaan kokonaisuutta.

Presentaatio	Maku	Haju	Syöminen ahtaassa tilassa
3,5/5	2/5	2/5	1,5/5

Vegan Massaman Curry

Edellisen aterian jälkeen mieli saattaa olla maassa, mutta pelastus on jo matkalla. Tämä vegaaninen Massaman curry hurmaa tuoksullaan, josta erottuvat kukkakaalin ja mausteiden aromit. Ulkonäkö ei jätä kylmäksi, vaan erilaiset vihreät sävyt paistavat aterista. Maultaan tämä ateria on päivän paras. Muistuttaa hieman Kitchen thai-cubea, jos vähäsuolaisen sijaan olisi lisätyllä suolalla. Ahtaassa tilassa syödessä maku sen kuin paranee ja suolaisuuskin hieman hävenee.

Presentaatio	Maku	Haju	Syöminen ahtaassa tilassa
3/5	4/5	4,5/5	4,5/5

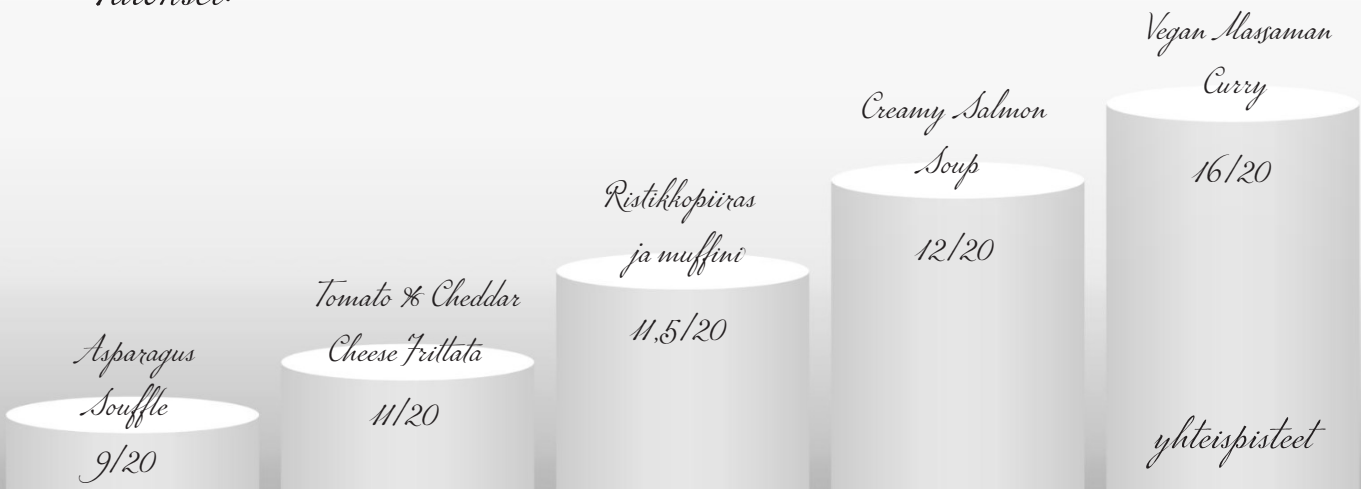
Pastry filled with vegetables in a creamy sauce and a lemon flavoured muffin

Eli Ristikkopiiras täytettynä kasviksilla kermaisessa kastikkeessa ja sitruunan makuinen muffinssi. Molempien ulkonäkö tuo mieleen miellyttäviä asioita kuten Lidl paistopisteen. Sillä tuotteita on kaksi, on vaikea päättää kummasta aloittaisi. Hajut ovat näköjään sekoittunut keskenään, joten ei ole varmuutta kumpi olikaan se sitruuna muffinssi. Maistaessa dilemma selviää, kun suun valtaa sitruunainen maku, joka tulee mustikamehunkin läpi. Ristikkopiiras maistuu lähinnä voitaikinalta ja selleriltä, sekä itse tuotteen rasialta. Yhdessä nämä tuotteet toimivat jotenkin, mutta kuitenkin saa toivomaan koneen laskeutuvan pian.

Presentaatio	Maku	Haju	Syöminen ahtaassa tilassa
4/5	2,5/5	2/5	3/5

Tulokset:

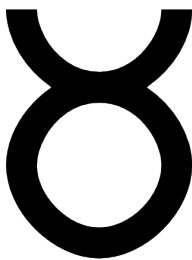
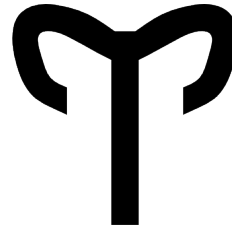

horoskoopit jeessssssssss

Mikään tässä maailmassa ei voi olla myöhässä tai ajoissa, paitsi kakka.

Oinas (21.3 - 19.4)

Mitä ihmeellisempää olisikaan kuin jonkinlaisen paikkansa löytäminen aamuneljältä ihmisten keskeltä, jotka ovat ihan yhtä varmoja paikoistaan.

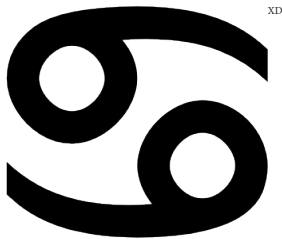

Härkä (20.4 - 20.5)

Anna itsellesi aikaa ja ja tilaa ja tiloja, hengitä ja haista ja maista ja kosketa. Ei ole kiire minnekään.

Kaksoset (21.5 - 20.6)

Aika tarttua ruoriin veikkoset, aallot tuntuvat hyvältä, mutta vastus käsivarsissa tuntuu vielä paremmalta.

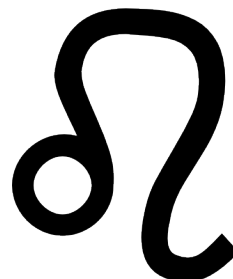

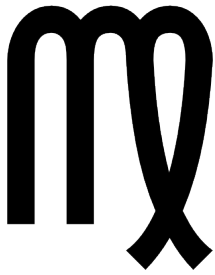
Rapu (21.6 - 22.7)

Elämä kaikkine mausteineen on nam ja sinä et ole allerginen suolakurkkusalaatille, vaikka pienenä irvistit sille.

Leijona (21.7 - 22.8)

Uudestaan ja uudestaan. Edelleen ja edelleen. Kyllä se siitä, tai ei, mutta sinuna silti siitä.

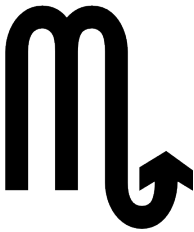
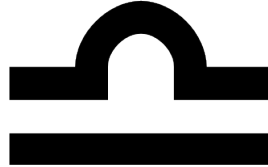

Neitsyt (23.8 - 22.9)

On suhteellisen helppoa päästää irti ja antaa olla tehtävänä. Mutta sinä olet ratkaisematon arvoitus, sanomaton sana, anna itsesi olla yhtä päättymätön, niin monimutkainen kuin tarve on.

Vaaka (23.9 - 23.10)

Lakkaa jossain määrin ajattelemasta.

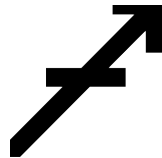

Jousimies (23.11 - 21.12)

Kehykset eivät ole suorassa, mutta ovatko edes kuvat oikeat?

Skorpioni (24.10 - 22.11)

Ehkä on sekopäistä miettiä elämää ja mitä olisi ja ei olisi pitänyt olla ja tehdä. Mutta olet sekopäinen ja se on okei.

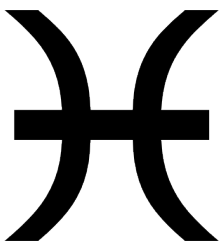

Kauris (22.12 - 19.1)

Mitä jos, mitä jos, vierellä on jokin kuin sinä, niin pitkään kuin sinä, tai ainakin yhtä pitkään, ja mikä olisi pahin mitä voi tapahtua?? Ei mietitä sitä.

Vesimies (20.1 - 19.2)

Pitkissä päivissä ja vielä pidemmissä öissä riittää mietittävää, Rentouta vatsasi ja 80 % ongelmistasi on ratkaistu.

Kalat (20.2 - 20.3)

Me näemme pian, näimmekö eilen vai kymmenen vuotta sitten, en muista. Kenestä puhun? No senhän haluaisit tietää.

Vivat Academia!

Ajankohtaista opintoasiaa

Siiri Saloranta

Kauan sitten neljä kansaa eli sovussa keskenään, mutta kaikki muuttui, kun Tulikansa hyökkäsi. Nyt se on täällä. Lukio siis, varmaan arvasittekin. Uuden lukuvuoden alettua kampuksen väki on joutunut totuttelemaan käytävillä hilluviin lukiolaisiin, ja kuuleman mukaan joillain vanhemmilla opiskelijoilla on ollut myös melkoisia vaikeuksia erottaa lukiolaiset ja fuksit toisistaan. GIS-luokkien ja luonnonmantsan labrojen lukkoon laittamisesta / avainlöpysköittämisestä on keskusteltu jo vuoden päivät, mutta edistystä ei ole tapahtunut. Onneksi lukiolaiset ovat (toistaiseksi) pysytelleet Exactumin puolella. Reippailijoiden sarjapelitkin meinattiin siirtää lukiolaisten liikuntatuntien takia Otaniemeen, ja vieläpä illalle. Onneksi ne saatiin ahkeran edunvalvonnan tuloksena jäämään tänne kotikonnuille. Elämme kovia aikoja, ystävät hyvät. Tokihan lukio on ollut paikallaan vasta muutaman kuukauden, joten aika näyttää, miten elämä Kumpulassa tulee muuttumaan.

Uutena GIS-lehtorina on aloittanut Kamyar Hasanzadeh, ja Wolfgang Zeller tuurailee syksyn ajan Lotta Junnilaisen kursseja tämän saatua nelivuotisen rahoituksen projektiinsa. Keväällä tämä pitkäaikaisempi sijaisuus tulee viralliseen hakuun. Venla Berneliuksen taakseen jättämän ruotsinkielisen apulaisproffan paikan rekryprosessi on myös jo loppumetreillä, ja paikka täytetään syksyn aikana.

Maantieteen koulutusohjelma on saanut noottia ihan rehtoritasolta, kuinka hitaasti täältä valmistutaan. Eihän se sinänsä ole opiskelijoiden vastuulla huolehtia koulutusohjelman tilastoista, mutta joka tapauksessa koulutusohjelma alkaa miettimään järeämpiä keinoja siihen, miten opiskelijat saataisiin valmistumaan ajallaan. Saahan yliopisto sentään rahaa siitä. Allekirjoittaneen tietoon ei ole kuitenkaan tullut, mitä keinoja päättäjät miettivät päämme menoksi.

Tekoälyäkään ei muuten ole unohdettu. Tilannetta tarkkaillaan syksyn aikana, mutta voi olla, että jo ensi keväänä joudutaan luopumaan kirjatenttien esseemuotoisesta suoritusvaihtoehdosta. Harmillista, jos sinne asti joudutaan. Tekoälyn tunnistustyökaluja ei tosin oikeastaan saisi käyttää, sillä ne eivät ole 100 % luotettavia, eivätkä yliopiston omistamia, mikä voi johtaa GDPR-ikävyyksiin. Paljon on uusia juttuja siis syksyn myötä tulossa, ja toimitus jää jännityksellä seuraamaan, miten asiat etenevät.

Shoutbox!

Opiskelijat vois valtaa kam-
puksen sijaan Karjalan

mustat sohvat on maisterisohvat, fukseille
tiedoksi

Ootteko ikinä nähny et kuka vie hesarit pois
sohvilta? *thinking emoji*

LGLGLGLGLG

Missä teema

Vihaan lukiolaisia

Sami Moisio level 99 mafia boss

Onko näin, että flunkyn ei kuulu kestää yli tuntia?
T. hämmentynyt fuksi

@mantsaihastus jodelissa

meidän henkilökunta <3

VR-mökin Egea-seinä <3

Huhujen mukaan jollain 2. vuoden opiskelijalla murtui nenä tutustumisbileissä

Muistakaa moikata kanssaopiskelijoita

Fuksit on aivan MANKELISSA

Missä tuutorit?

Fuksit luulee olevansa vielä luki-
ossa

Maisterisohvat täynnä nuorisoo

Fuksit luulee olevansa vielä
yläasteella

Kandit pois maisterisohvilta

iivo on tymä

Kuulemma iha hullut siirimaatiot tulos kjyri...

kerra heitettii lipputenttikirja vitu lujaa
päin seinää (matu heitti ja se käy salilla) ja
kuulu vaan poks eikä jääny mössöö tai mtn
missää vaa se hävis kokonaan

